

ANTROPONOMASTICĂ ȘI SOCIETATE ÎN ȚARA ROMÂNEASCĂ LA ÎNCEPUTUL SECOLULUI AL XVII-LEA*

Andreea Elena Pană

Problematica numelor de botez a fost dezbătută din perspective variate, fiind un subiect de larg interes interdisciplinar. În acest articol ne-am propus abordarea antroponomasticii¹ în calitate de indicator al mentalităților. Am pornit de la ideea că numele nu sunt alese la întâmplare, ci reflectă sensibilități, mode, caracteristici fizice, psihice sau caracteriale, ocupații, sau apartenențe (familială, zonală, socială etc.). În consecință, studiul cantitativ al modului în care oamenii dintr-o anumită perioadă istorică și-au numit copiii, dă seama – fie și parțial, despre felul cum gândeau.

Studiul nostru a putut beneficia de contribuții anterioare, atât ale lingviștilor, cât și ale istoricilor. Deși onomastica s-a definit ca ramură distinctă a lingvisticii abia la sfârșitul secolului al XIX-lea, cu cât înaintăm în timp se remarcă o abordare mai amănunțită, atât prin îmbunătățirea metodelor, cât și prin lărgirea orizontului de cercetare.

* Articolul reprezintă un rezumat al lucrării de licență, susținută la Facultatea de Istorie a Universității din București în iunie 2004, sub îndrumarea prof. dr. Bogdan Murgescu.

¹ Onomastica reprezintă știința care studiază numele proprii, ea devenind ramură a lingvisticii la sfârșitul secolului al XIX-lea. În cadrul acesteia, antroponomia se limitează la studierea numelor de persoană aici incluzând numele de botez și numele de familie sau poreclele și pseudonimele (Paul Lebel, *L'onomastique*, în Charles Samaran, coord., *L'histoire et ses méthodes*, Paris, 1961, p. 677).

Și cu privire la onomastica românească se remarcă mai multe contribuții importante. De exemplu, Ion-Aurel Candrea, în studiile sale despre folclor², oferă un spațiu larg abordării poreclelor, prezentând modul de formare al acestora. Ștefan Pașca a realizat o prezentare succintă a sistemului de denotație din Țara Oltului pe baza unui chestionar onomastic³ la care au răspuns locuitorii regiunii. În partea a doua, autorul a realizat un glosar antroponomastic realizat pe baza aceluiași chestionar. Pentru secolele al XIV-lea – al XVI-lea antroponimia a fost studiată mai întâi de Corneliu Reguș și de Aspazia Reguș pe baza documentelor pentru Moldova și pentru Țara Românească⁴. Recent, problema evoluției istorice a numelor de persoane a fost reluată într-o abordare de ansamblu de către Domnița Tomescu⁵. De asemenea, cei interesați de studiul etimologiei numelor de botez dispun acum de mai multe dicționare onomastice importante, precum cele ale lui N. A. Constantinescu⁶ și Christian Ionescu⁷.

În ceea ce ne privește, am folosit drept model și totodată reper comparativ lucrarea de diplomă a Florinei Ivașcu⁸ care a analizat

² Ion-Aurel Candrea, *Iarba fiarelor. Studii de folclor*, București, 2001.

³ Ștefan Pașca, *Nume de persoane și nume de animale în Țara Oltului*, București, 1936.

⁴ Corneliu Reguș și Aspazia Reguș, *Antroponimele masculine în documentele slavo-române emise de cancelaria Moldovei între anii 1388–1456*, „Studii și cercetări de lingvistică”, 1974, nr. 5.

Aspazia Reguș, *Antroponime feminine nearticulate în vechi acte istorice*, „Limba română”, XXVII, 1978, nr. 3.

Corneliu Reguș și Aspazia Reguș, *Continuitatea numelui de botez în familie – o veche tradiție a antroponimiei românești*, „Limba română”, XLI, 1992, nr. 9.

⁵ Domnița Tomescu, *Numele de persoană la români. Perspectivă istorică*, București, 2001.

⁶ N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, București, 1963.

⁷ Christian Ionescu, *Mică enciclopedie onomastică*, București, 1975 și Idem, *Dicționar de onomastică*, 2001.

⁸ Principalele rezultate ale lucrării de diplomă au fost publicate de autoare într-un articol: Florina Bățăgui, *Nume și identitate. Analiza onomasticii din Țara Românească în secolele XIV–XVI*, în Mirela-Luminița Murgescu (coord.) *Identități colective și identitate națională. Percepții asupra identității în lumea medievală și modernă*, București, 2000, pp. 21–51.

antroponimia din Țara Românească de dinaintea anului 1550 și ne-am propus realizarea unei investigații similare pentru mijlocul secolului al XVII-lea. Alegerea noastră s-a bazat pe faptul că anii 1645–1647 sunt printre ultimii pentru care dispunem de un set cvasi-exhaustiv de documente interne publicate (integral, sau în rezumat), precum și pe supoziția – confirmată – că studiul comparat al rezultatelor va surprinde modificări semnificative în plan antroponomastic (și mental) în decursul unui secol.

Studiul nostru s-a bazat pe indicii onomastici din trei volume de documente privind Țara Românească în anii 1645, 1646 și 1647. Pentru anii 1645 și 1647 au fost folosite volumele XXX și XXXII ale colecției *Documenta Romaniae Historica*⁹, iar pentru anul 1646 volumul VI din *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului*¹⁰.

Dintr-un total de 1.041 documente, studiul se bazează pe un eșantion de 8.855 de persoane purtătoare a 1.311 nume. Din totalul persoanelor identificate, 8.375 sunt bărbați, cu 1.178 de nume, iar 480 sunt femei cu un fond de nume alcătuit din 133 de nume.

Pentru anii 1645–1647, există o reprezentare mai bună a antroponimiei românești în sursele istorice. Numărul atestărilor sporește la cote considerabile, corespunzător numărului persoanelor denumite. Numărul de 8.855 al persoanelor nominalizate în documente a constituit un eșantion generos pentru obținerea unor rezultate reprezentative ale epocii, având în vedere faptul că în timpul lui Matei Basarab Țara Românească avea în jur de 500.000 de locuitori¹¹. Pornind de la premisa că din numărul total, aproximativ o

⁹ *Documenta Romaniae Historica*, B. Țara Românească, vol. XXX (1645), volum întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chipere, Gheorghe Lazăr, București, Ed. Academiei Române, 1998.

Documenta Romaniae Historica, B. Țara Românească, vol. XXXII (1647), volum întocmit de Violeta Barbu, Gheorghe Lazăr, București, Ed. Academiei Române, 2001.

¹⁰ *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului*, vol. VI (1645–1649), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, București, S. C. „Romcart”, 1993, doc. nr. 358–701.

¹¹ Bogdan Murgescu, *Istorie românească – istorie universală (600–1800)*, ed. a II-a, București, 1999, p. 20.

jumătate erau femei și cealaltă jumătate bărbați, putem aprecia că reprezentativitatea eșantionului nostru este ceva mai mică pentru femei, dar considerabilă pentru bărbați (cei 8.375 de bărbați menționați în documente reprezintă peste 3% dintre bărbații care au trăit în acea perioadă în Țara Românească). Desigur, reprezentativitatea este diminuată de faptul că eșantionul nostru nu reflectă fidel structura socială a populației Țării Românești, boierii și clericii fiind suprarепresentați iar țărani și chiar orășenii fiind subreprezențați, dar apreciem că ea rămâne considerabilă, iar prezentarea distinctă a datelor pe categorii sociale, pe sexe și pe zone geografice îngăduie un bun control al informației și o analiză nuanțată.

Repartiția socială

Categoria socială	Număr nume	Număr purtători	% purtători
Boieri	632	3.174	35,84
Clerici	245	622	7,02
Orășeni	133	244	2,75
Țărani	921	4.627	52,25
Țigani	106	158	1,78
Neidentificați	—	30	1,38
Total	1.311**	8.855	100

Repartiția pe zone

Zona	Nr. nume	%purtători
Nordul Munteniei	848	50,73
Nordul Olteniei	254	7,95
Sudul Munteniei	448	16,32
Sudul Olteniei	448	16,09
Neidentificați	—	8,88
Total	1.311***	100

Cea mai mare parte a persoanelor studiate este concentrată în partea de nord a Munteniei, situație previzibilă având în vedere localizarea capitalei Țării Românești. Nordul Munteniei are un fond

** Totalul numelor inventariate este de 1.311, cu precizarea că un nume este purtat de mai multe persoane aparținând unor categorii sociale diferite.

*** Totalul numelor inventariate este de 1.311, cu precizarea că un nume putea fi purtat de persoane din zone geografice diferite.

de 848 de nume care denumesc 4.493 de persoane, reprezentând jumătate din total. Părțile sudice ale celor două regiuni au același număr de nume fiecare – 448, ceea ce le deosebește fiind numărul persoanelor denumite, pentru Muntenia 1.446 adică 16,32% din total, respectiv pentru Oltenia 1.425, adică 16,09% din totalul persoanelor. Cea mai slabă reprezentare și ca fond de nume și ca număr de persoane este partea de nord a Olteniei cu 245 de nume la un total de 704 persoane, 7,95% din total.

Este evidentă prezența covârșitoare a bărbaților în actele epocii, femeile nereușind să apară în acte decât în proporție de 5,42%; fondul numelor feminine reprezintă totuși 10,14% dintre numele menționate în documentele studiate de noi. În documentele în care apar menționate, femeile se află în ipostaze diferite: câteodată participă alături de soț sau de părinți la actul de vânzare-cumpărare, în altele sunt chiar vânzător-cumpărător, având deci, drepturi juridice, sau apar în ipostaza de călugărițe. Din totalul de 480 de femei, aproape jumătate sunt boieroaice, adică 49,37%, urmate îndeaproape de țărânci cu 34,79%, apoi, la distanță mare, țigăncile cu 12,08%, și în final orășencele cu 3,75%.

Din cele 1.041 de documente din volumele de documente, aproape $\frac{3}{4}$ sunt scrise în limba română, restul fiind scrise în slavonă sau greacă. Folosirea crescândă a limbii române s-a făcut din nevoile culturale ale societății românești, intervalul studiat de noi fiind reprezentativ pentru procesul treptat de impunere a scrierii românești, atât în Țara Românească cât și în Moldova¹².

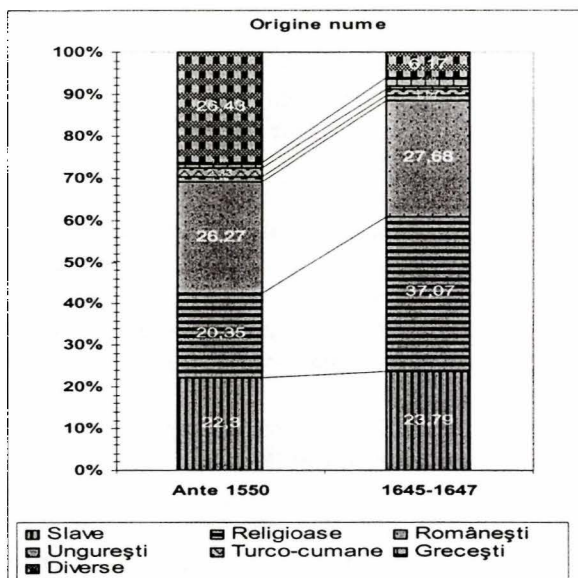
ANALIZA STATISTICĂ A NUMELOR DE BOTEZ ÎN ȚARA ROMÂNEASCĂ (1645–1647)

Numele au fost împărțite în două mari categorii: nume de inspirație religioasă și nume de inspirație laică, cea din urmă fiind împărțită în mai multe subcategorii, în funcție de originea fiecărui nume¹³.

¹² Gh. Ghibănescu, *Permanența limbei slavone în țările române ca rațiune juridică de stat*, Iași, 1928, p. 12.

¹³ Împărțirea numelor fost alcătuită după modelul realizat de N. A. Constantinescu, *op. cit.*; același model a fost folosit și de către Florina Bățăgui, *op. cit.*

Categoria numelor laice este mai bine reprezentată, atât ca număr de nume cât și din perspectiva purtătorilor.

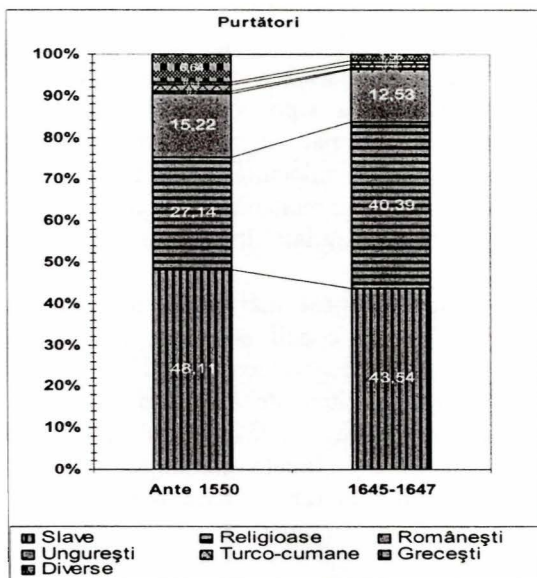
Pentru ponderea numelor corespunzătoare celor două perioade, fondul numelor religioase înregistrează o creștere considerabilă. Dacă în perioada de dinaintea anului 1550, acest fond se situa pe a treia poziție, în anii 1645–1647, ocupă prima poziție.

La categoria „diverse”, au fost incluse numele laice a căror etimologie nu este certă, precum și numele laice de diferite origini al căror număr mic nu permite o analiză statistică amănunțită.

Comparativ cu rezultatele specifice perioadei de până la 1550, situația este schimbată, având în vedere faptul că în perioada respectivă fondul cel mai bine reprezentat era cel laic de origine română, urmat de fondul religios.

În ansamblu, inventarul numelor de botez s-a redus într-o oarecare măsură între mijlocul secolului al XVI-lea și mijlocul secolului al XVII-lea. Diversitatea specifică antroponomasticii perioadei de dinaintea anului 1550 a lăsat locul unei anumite stabilități, pentru

perioada studiată existând și mai puține nume cu o etimologie necunoscută. Stabilitatea și limitarea fondului antroponomastic românesc pentru anii 1645–1647 decurg și din obiceiul de a transmite numele de la o persoană la alta, pe baza înrudirii directe sau indirecte.

Categoria cea mai bine reprezentată la nivelul numărului de nume este cea a numelor religioase, din perspectiva purtătorilor acestor nume, situându-se însă pe poziția a doua. Chiar dacă media purtătorilor de nume cu semnificație religioasă își păstrează poziția ocupată și în trecut, schimbarea constă într-o creștere procentuală considerabilă. Această realitate corespunde intensificării încadrării crescânde a vieții locuitorilor din Țara Românească de către Biserică.

Pentru a contracara competiția stimulată de Reformă, Biserica Ortodoxă a încercat să își facă simțită prezența printr-o implicare mai directă în viața familială a credincioșilor¹⁴. Cea mai

¹⁴ Bogdan Murgescu, *Istorie românească – istorie universală (600–1800)*, ed. a II-a, București, 1999, p. 76.

bună modalitate de implicare o reprezenta oficierea serviciilor religioase privind evenimentele cele mai importante din viața oamenilor. Aceasta a presupus și un control mai strict al botezului, preotul influențând adesea pe părinți în direcția alegerii unor nume de inspirație religioasă.

În secolul al XVII-lea se prelungesc formele onomastice cunoscute din veacurile anterioare, unele amplificându-și răspândirea odată cu creșterea naturală a populației, astfel că deosebirile dintre cele două perioade sunt mai degrabă cantitative. Dispariția unora dintre formele onomastice, înlocuite cu noi forme dictate de modă, a fost un fenomen normal, dar moderat ca amplitudine, astfel încât nu au survenit modificări substanțiale în cadrul inventarului stabilit în secolele precedente.

Pentru a surprinde cât mai bine particularitățile sistemului antroponomastic specific epocii studiate, rezultatele analizei sunt prezentate în funcție de răspândirea geografică și socială. Totodată, din motive ținând de limitele de spațiu, ne vom referi în cele ce urmează la principalele categorii de nume folosite – numele religioase, numele de origine slavă și numele etimologic românești – și nu vom discuta categoriile mai puțin reprezentate statistic, cum ar fi numele de origine greacă, maghiară sau turcă.

Nume religioase

Repartiția pe sexe

Ponderea numelor religioase la bărbați și femei (%)

	Bărbați		Femei	
	Ante 1550	1645–1647	Ante 1550	1645–1647
Nume	20,02%	36,67%	23,74%	39,84%
Purtători	28,68%	40,59%	26,44%	38,95%

Ponderea numelor religioase este mai mare în cadrul fondului de nume feminine, dar la nivel de purtători se observă un plus ușor la bărbați, explicabil și prin ponderea clericilor în cadrul eșantionului nostru. Dincolo de aceste nuanțe, importantă ni se pare creșterea semnificativă înregistrată în ambele registre, atât la femei cât și la bărbați.

Numele cel mai des ales la botezul băieților ales din fondul religios este Dumitru, iar zona cea mai bine reprezentată este Oltenia. Categoria boierilor are cei mai mulți indivizi cu acest nume.

Bărbații cu numele de Gheorghe se regăsesc cel mai bine în Sudul Olteniei, clericii având cea mai bună reprezentare.

La derivatele numelui Ion au fost incluse și cele cu terminații de influență slavă, ceea ce face ca procentul să urce la 4,82%. Maxima folosire se observă în Muntenia, iar din punct de vedere social această grupă de nume a fost deosebit de populară în rândurile orașenilor.

În secolul al XVI-lea, numele Dumitru se situa pe a treia poziție printre numele bărbătești de origine religioasă, pe prima poziție situându-se Manea urmat de Dan și derivatele acestuia. Schimbările survenite în clasamentul preferințelor pot fi explicate prin dorința oamenilor de diversificare a numelor, dar și prin prestigiul clar al sfinților Dumitru și Gheorghe în societate.

La fel ca și în secolul al XVI-lea, cel mai folosit nume feminin de origine religioasă a rămas Maria, împreună cu derivatele sale. Se poate observa folosirea frecvent a numelui Maria de către boieroaice, comparativ cu o mai restrânsă pondere la nivelul țărăncilor și țigăncilor. Pe locurile al doilea și al treilea se situează numele Ana și derivații săi, respectiv Elena (Ilinca) și derivații, bine reprezentate la nivelul boieroaicelor, țărăncilor și țigăncilor, și absente printre orașencele menționate în documentele studiate de noi.

Numele laice

1. Numele slave

Ponderea numelor slave în funcție de sex (%)

	Femei		Bărbați	
	Ante 1550	1645–1647	Ante 1550	1645–1647
Nume	32,3%	33,08%	21,3%	22,75%
Purtători	50%	44,79%	47,9%	43,47%

Cea mai mare parte a populației Țării Românești a continuat să poarte nume de origine slavă. Ca și în perioada anterioară, se observă faptul că ponderea numelor de origine slavă este mai mare la nivelul

purtătorilor decât la cel al fondului de nume, fapt explicabil prin popularitatea cu totul deosebită a câtorva dintre numele de origine slavă, care au asigurat sporul de procente la nivelul purtătorilor.

Numele Radu continuă să fie cel mai folosit nume bărbătesc. Reprezentarea sa este relativ echilibrată în plan teritorial, observându-se însă o frecvență de folosire mai mare în rândul ȝiganilor, și mai mică printre orășeni.

Urmează numele Stan împreună cu derivatele sale, dintre care cel mai important rămâne tot Stanciul. Și în acest caz diferențierile zonale sunt moderate, putându-se observa însă o preferință supraproportională a țaranilor pentru acest nume. Pe de altă parte, este semnificativă folosirea numelor din acest grup de către orășeni, mai ales dacă ținem cont că în documentele studiate de Florina Bățăgui pentru perioada până în 1550 nici un orășean nu figura cu acest nume.

Numele Stoica a fost și el folosit de bărbați din toate zonele geografice, iar în plan social se poate observa preferința țaranilor și ȝiganilor pentru folosirea sa, ca și o anumită inapetență a orășenilor în această direcție.

Alte nume slave frecvent folosite la mijlocul secolului al XVII-lea sunt Dragomir (împreună cu celelalte derivate ale temei Drag), și Vlad împreună cu derivatele sale. Progresul acestuia din urmă este semnificativ, folosirea sa fiind mult mai puțin frecventă în perioada anterioară anului 1550. În perioada respectivă, preferința pentru numele masculine de origine slavă fusese următoarea: Radu, Stan, Stoica, Dragomir și Badea împreună cu derivatele lor. Dincolo de surclasarea lui Badea de către Vlad, putem observa că preferințele antroponomastice rămân relativ stabile în secolele XVI–XVII.

Cel mai important nume feminin din fondul slav este Stana împreună cu derivatele, dintre care cel mai des întâlnit este Stanca. Frecvent folosite erau și Neacșa (derivat de la Neaga), Voica, Dobra și Neaga, fiecare cu derivatele sale. Zona cu cele mai multe femei care poartă acest nume este Sudul Munteniei. Femeile de la oraș poartă cel mai des acest nume sau derivatele sale. Comparativ cu perioada anterioară anului 1550 se poate observa reculul relativ al lui Neacșa și chiar Stana, și progresul relativ al folosirii numelor Voica și Dobra.

2. Numele românești

Fondul de nume de botez românesc se caracterizează printr-o mare varietate având în vedere faptul că marea majoritate a numelor sunt de fapt porecle, ceea ce face ca, la fel ca în secolul al XVI-lea, media lor de repetare să fie foarte scăzută.

Ponderea numelor românești în funcție de sex (%)

	Feminine		Masculine	
	Ante 1550	1645–1647	Ante 1550	1645–1647
Nume	14,3%	19,54%	27,4%	28,60%
Purtători	8,5%	13,12%	14,7%	12,50%

Fondul de nume feminine de origine română este mai mic decât cel masculin, însă, față de secolul al XVI-lea, acesta s-a îmbogățit, în timp ce numărul femeilor cu nume românești a crescut. Era de așteptat ca fondul de nume masculine să fie mai bogat decât cel feminin, din două puncte de vedere: bărbații apar mai des menționați în documente și, ținând cont că numele românești sunt de cele mai multe ori porecle privind particularitățile individuale, bărbații erau mult mai ușor ținta ironiilor celor din jur. Cu toate că fondul s-a îmbogățit cu 1%, are loc o scădere a ponderii purtătorilor numelor din această categorie.

Nici un nume de origine română nu a reușit să reprezinte un procent care să depășească 1% din totalul numelor masculine.

Pentru femei doar numele de Sora, mai degrabă un apeling pentru călugărițe, a reușit să însumeze 3,12%. Zonal, acest nume a fost mai frecvent folosit în partea de nord a Munteniei, iar ca stare socială frecvența maximă se poate observa în rândul țigăncilor.

DIFERENȚIERI SOCIALE

Criteriul social

După cum am sugerat deja în cele de mai sus, criteriul social este uneori destul de pregnant, fiecare categorie socială având anumite preferințe antroponomastice.

Din tabelul următor se poate observa ponderea diferită a numelor religioase în funcție de categoria socială de care aparțin purtătorii lor.

Nume religioase

Ponderea numelor religioase pe categorii sociale (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Nume	21,86	43,03	50,78	59,18	18,68	34,52	41,73	56,39	18,11	37,73
Purtători	23,9	45,62	53,23	59,48	21,61	33,49	47,52	60,65	26,61	36,70

Ponderea foarte mare a numelor religioase în rândurile clericilor este firească, mai ales dacă avem în vedere practica schimbărilor de nume în momentul călugăririi. Numele monahale înregistrate se deosebesc de numele religioase purtate de mireni prin preluarea unor forme onomastice calendaristice mai rare, de circulație cultă¹⁵.

Foarte mare este ponderea numelor religioase și printre orășeni. Decalajul dintre mediul urban și cel rural în favoarea orașului fusese considerabil și înainte de 1550, și s-a menținut și la mijlocul secolului al XVII-lea, dat fiind că procentul purtătorilor de nume religioase a crescut la toate categoriile sociale. Apariția unor lucrări cu caracter religios din prima jumătate a secolului al XVII-lea poate explica într-o anumită măsură preferința oamenilor pentru numele religioase. Progresul încadrării mai apăsate a vieții oamenilor de către Biserică, și mai ales intensificarea controlului bisericesc asupra instituției botezului, se manifestă puternic asupra antroponimiei, în special în mediul urban.

Numele religioase în funcție de sex și categorii sociale (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Feminine	23,9	46,34	—	—	24,3	35,52	—	50	43,5	34,37
Masculine	21,6	42,54	50,7	59,18	18,1	34,43	41,2	57,14	16,5	39,18

¹⁵ Domnița Tomescu, *op. cit.*, p. 82.

Fondul de nume religioase s-a diversificat la toate categoriile sociale, exceptând pe țigănci, unde el era foarte mare încă de dinainte de 1550. Sporul a fost foarte mare în cazul orășencilor, dar nu trebuie pierdut din vedere faptul că nici una dintre orășencele menționate în documentele anterioare mijlocului secolului al XVI-lea nu purtase nume de inspirație religioasă. Totodată, în anii 1645–1647 se observă o anume atenuare a diferențierilor sociale în ceea ce privește ponderea numelor religioase în fondul de nume folosit de diferitele categorii sociale.

Cum era de așteptat, fondul cel mai bogat de nume religioase aparține clericilor. La câteva procente diferență se situează numele de botez alese de orășeni din calendarul ortodox. Fondul de nume religioase a sporit însă la toate categoriile sociale, iar deosebirile dintre categorii s-au redus.

Purtători nume religioase în funcție de sex și categorii sociale (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Femei	22,2	46,41	–	–	16,1	29,94	–	38,88	47,9	34,48
Bărbați	25,5	45,55	53	59,48	21,9	33,63	47,7	62,38	27,4	38

Numele laice

1. Numele slave

Cei mai mulți dintre locuitorii Țării Românești poartă și la mijlocul secolului al XVII-lea nume de origine slavă. Față de secolul trecut, numele slave înregistrează o scădere în preferințele oamenilor, în special în rândul celor din Sudul Olteniei.

Ponderea numelor slave pe criterii sociale (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Nume	27,3	26,74	25,6	21,22	35,3	26,81	22,6	26,31	20,5	38,67
Purtători	53,2	39,54	28,3	29,09	54	49,03	33,6	27,45	28,9	45,56

Cu excepția orășenilor, unde raportul între ponderea numelor și cea a purtătorilor este aproape egal, la celelalte categorii raportul

este inegal, indicând faptul că tradiția folosirii aceluiași nume era încă vie, tradiția manifestându-se de la cadrul familial până la cel al stării sociale.

Cel mai bogat fond de nume slave de botez îl găsim la țigani, la această categorie înregistrându-se și cel mai mare procent al purtătorilor. Categoria boierilor a folosit un fond relativ limitat de nume slave, diversele familii boierești cultivând preferința pentru anumite tradiții antroponomastice specifice, fenomen care se poate observa și în cazul țăranilor.

Ponderea numelor slave în funcție de sex și starea socială (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Feminine	32,2	34,14	–	–	43,9	36,84	–	42,85	25,6	50
Masculine	26,7	25,63	25,9	21,22	34,5	25,91	26,3	24,36	19,9	33,78

Analiza ponderii purtătorilor de nume slave în cadrul diferitelor categorii sociale oferă unele indicii interesante. Putem astfel observa sporul de folosire la nivelul țăganilor, coerent de altfel și cu diversificarea paletelor de nume slave purtate de țigani. În schimb, se poate observa un declin accentuat al preferinței pentru numele slave la boieri (și mai ales la boieroaice), țărani și orășeni (nu însă și la orășence). Un motiv al renunțării boierilor la numele slave poate fi acela al preferinței pentru nume prestigioase cu semnificație religioasă. Pe de altă parte, este evident că „democratizarea” unora dintre numele de origine slavă, îndeosebi prin folosirea lor masivă de către țărani și de către robii țăgani, a contribuit la scăderea interesului pentru ele în rândurile boierimii.

Purtătorii de nume slave în funcție de sex și starea socială

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Femei	61,4%	39,66	–	–	59,1%	49,10	–	44,44	25%	53,44
Bărbați	52,5%	39,53	28,6%	29,09	53,6%	49,03	33,8%	26,10	29,2%	41

2. Numele românești

Ponderea numelor românești pe categorii sociale (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Nume	27,8	22,78	13,6	13,06	25,9	28,12	12,1	10,52	26,8	16,98
Purtători	13,6	11,53	9,4	8,68	14,9	13,93	8,4	8,19	20,8	13,29

Numele românești prezintă cea mai mare diversificare la categoria țăranilor, care înregistrează o creștere de 3% față de secolul anterior. Categoria Țiganilor înregistrează cea mai mare scădere a fondului de nume românești (10%), aceștia folosind tot mai mult numele de origine slavă.

Numele românești nu au reușit să predomine la nivelul nici uneia dintre categorii sociale.

Ponderea numelor românești în funcție de sex și starea socială (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Feminine	12,5	14,63	–	–	17	19,73	–	7,14	7,6	12,5
Masculine	29,7	24	13,7	13,06	26,8	30,05	12,2	10,92	28,2	18,91

Se poate observa diversitatea mai mare a numelor românești purtate de bărbați comparativ cu cele feminine. Pe categorii sociale evoluțiile sunt contradictorii, dar frecvența redusă de folosire a multora dintre numele românești ne obligă la prudență în formularea unor concluzii diferențiate. Totodată, trebuie să observăm faptul că numele românești ocupă poziția a doua în cadrul fondului onomastic numai pentru categoria țăranilor, în timp ce la celelalte categorii sociale ele se plasează pe locul al treilea, după numele de origine slavă și după cele de inspirație religioasă.

Ponderea purtătorilor de nume românești în funcție de sex și starea socială (%)

	Boieri		Clerici		Țărani		Orășeni		Țigani	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Femei	5,9	10,97	–	–	17,2	16,76	–	16,66	1,04	10,34
Bărbați	12,8	11,57	9,5	8,68	14,8	13,83	7,9	7,52	19,4	15

Analiza cantitativă la nivelul purtătorilor surprinde folosirea relativ frecventă a numelor românești de către femei, și declinul lent al preferinței pentru asemenea nume în cazul bărbaților.

REPARTIȚIA ZONALĂ

Nume religioase

Prima categorie de nume analizată, cea religioasă, reprezintă fondul antroponomastic cel mai bogat din întregul inventar românesc corespunzător perioadei 1645–1647.

Concurența dintre numele religioase și cele laice în antroponomastica medievală a avut ca rezultat întărirea pozițiilor numelor religioase, a căror difuziune crește foarte mult în secolul al XVII-lea comparativ cu perioada anterioară. Inventarul românesc al numelor religioase se îmbogățește cu 166 de nume, documentele epocii neaducând schimbări majore în lista numelor (mai degrabă o derivare a numelor deja folosite).

Ponderea numelor religioase în diferitele regiuni ale Țării Românești (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647
Nume	21,82	38,32	27,33	50	24,19	42,85	19,81	42,63
Purtători	27,23	39,30	30,66	44,88	21,96	41,35	20,63	43,78

Preferința pentru numele religioase este mai mare în Oltenia, în special în partea de nord, situație asemănătoare cu cea anterioară anului 1550, ceea ce le diferențiază fiind procentul aproape dublu pentru secolul al XVII-lea. Ponderea cea mai mare a purtătorilor de nume religioase o întâlnim tot în Nordul Olteniei, și tot cu un procent aproape dublat, ceea ce arată că fondul de nume s-a extins sincron cu creșterea demografică.

Se observă o reducere a diferențierilor zonale. Astfel, anterior mijlocului secolului al XVI-lea, diferențele dintre ponderea Nordului Olteniei și Sudul Olteniei erau de cca. 10%, în timp ce la mijlocul secolului al XVII-lea diferențele dintre zonele cu procentaje extreme

(Nordul Olteniei și Nordul Munteniei) s-au redus la 5,58%. Este un semn de omogenizare relativă a încadrării de către Biserică a societății, avansul inițial al Nordului Olteniei (cunoscută pentru numărul mare de mănăstiri) fiind recuperat parțial de către celelalte zone ale Țării Românești.

Numele religioase în funcție de sex și zonă (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Feminine	32,3	42,35	35,8	47,61	25,8	41,02	12,5	43,24
Masculine	21,1	38,13	26,4	50,64	23,9	43,03	20,8	42,82

Fondul de nume religioase este diversificat în toate zonele, ponderea maximă fiind realizată în Nordul Olteniei, atât la nivelul numelor feminine, cât și la cel al numelor masculine.

Purtători nume religioase în funcție de sex și zonă (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Femei	25,2	36,04	20,7	41,66	28	43,66	14,2	52,54
Bărbați	28,4	38,68	32,2	45	24,1	41,23	21,4	43,41

În zonele de nord, numele feminine de inspirație religioasă au fost purtate într-o mai mică măsură. Cea mai spectaculoasă creștere, de peste 30%, se observă în Sudul Olteniei. De altfel, în aceeași regiune observăm și cea mai mare creștere a ponderii folosirii numelor religioase de către bărbați.

Numele laice

1. Numele slave

Față de secolul trecut, numele slave înregistrează o scădere în preferințele oamenilor, în special în rândul celor din Oltenia.

Ponderea numelor slave pe zone (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Nume	21,6	25,23	23,3	22,44	37	30,80	40,5	28,12
Purtători	43,7	44,98	48	38,63	51,7	43,84	48,3	39,29

Numele de origine slavă au o pondere mai mare în fondul antroponomastic din teritoriile sudice ale Țării Românești, situație previzibilă datorită contactelor mai puternice cu lumea slavă sud-dunăreană. La mijlocul secolului al XVII-lea diferențierile zonale și-au diminuat amplitudinea. Anterior anului 1550 diferența cea mai mare la nivelul purtătorilor era de 8% între Nordul și Sudul Munteniei; în 1645–1647 diferența maximă a scăzut la 6,35%, de această dată procentajele extreme fiind în Nordul Munteniei și Nordul Olteniei. A contribuit la scăderea influenței slave faptul că limba română a început din secolul al XVII-lea să fie mai des folosită, această realitate având consecințe și asupra fondului antroponomastic românesc.

Nume slave în funcție de sex și zonă (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647	Ante 1550	1645-1647
Feminine	18,3	35,29	51	33,33	41,9	43,58	52,5	29,72
Masculine	21,8	24,11	24,8	21,45	36,4	29,82	38,2	27,98

Mutațiile surprinse de analiza noastră statistică sunt puternice, și uneori contradictorii între diversele regiuni ale Țării Românești. În Nordul Munteniei a avut loc o puternică diversificare a numelor feminine. Nu aceeași era situația în Nordul Olteniei, unde se înregistrează o selectare a fondului de nume feminine. Același fenomen se observă și în Sudul Olteniei, unde procentul numelor feminine slave scade în favoarea celor religioase. Tot în Sudul Olteniei fondul numelor masculine de origine slavă scade în favoarea celor religioase.

Purtătorii de nume slave în funcție de sex și zonă (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647
Femei	42,4	48,83	57,5	37,5	50,8	45,07	57,1	25,42
Bărbați	43,8	43,81	47,9	38,67	56	43,78	47,6	39,89

Muntenia rămâne fidelă numelor slave, în această regiune ele fiind preferate de aproape jumătate din populația feminină și masculină. În schimb, preferința pentru numele slave s-a redus semnificativ în Oltenia, rămânând însă importantă în cazul bărbaților. Cum nu avem informații directe despre motivațiile preferinței pentru anumite categorii de nume, explicațiile sunt mai degrabă ipotetice. Pe una dintre ele am și evocat-o anterior: fiind preluate masiv de către țigani, numele slave nu mai prezentau nici un element de noblețe sau de noutate pentru boieri.

2. Numele românești

Fondul numelor de botez românești se caracterizează printr-o mare varietate. Comparativ cu perioada anterioară anului 1550, când numele de origine românească formaseră categoria cea mai numeroasă în cadrul fondul antroponomastic al Țării Românești, la mijlocul secolului al XVII-lea acesta ocupă doar poziția a doua. În privința purtătorilor de nume românești, se înregistrează o ușoară scădere în majoritatea regiunilor, excepție făcând nordul Olteniei.

Ponderea numelor românești pe zone (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647
Nume	27,4	26,53	21,2	18,89	17,7	19,41	29,2	21,65
Purtători	16,1	12,28	11,2	12,64	12,5	11,34	18,6	13,89

Se observă că Muntenia, în special partea de nord, este mai bogată în nume românești. Comparativ cu rezultatele epocii de dinaintea anului 1550, constatăm că zonele de nord înregistrează ușoare scăderi ale ponderii numelor românești în ansamblul fondului de nume.

Ponderea numelor românești pe zone și sexe (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647
Feminine	14	17,64	13,2	14,28	6,5	12,82	10	18,91
Masculine	28,4	27,52	22	19,31	18,4	20,04	31,7	21,89

Analiza cantitativă surprinde evoluții contradictorii la nivelul celor două sexe. Astfel, ponderea numelor românești crește în cadrul numelor feminine și scade în cadrul numelor masculine, situația extremă fiind înregistrată în Sudul Olteniei, unde avem o creștere de aproape 9% printre numele feminine și o scădere de aproape 10% la numele masculine.

Purtătorii de nume românești pe zone și sexe (%)

	Nordul Munteniei		Nordul Olteniei		Sudul Munteniei		Sudul Olteniei	
	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647	Ante 1550	1645- 1647
Femei	24,5	13,17	11,5	16,66	5,2	9,85	8,9	15,25
Bărbați	15,6	11,97	10,4	12,5	10,4	11,41	19	13,83

Raportându-ne la trecut, observăm creșteri semnificative în ponderea femeilor cu nume românești, exceptând Nordul Munteniei, unde are loc o scădere de 11%.

Atât femeile cât și bărbații din Țara Românească erau mai puțin atașați de numele „pur” românești, preferând numele religioase sau slave.

CONCLUZII

Rezultatele analizei statistice pentru anii 1645–1647 și compararea acestora cu cele specifice perioadei anterioare anului 1550 au scos în evidență stabilizarea bazei onomastice, o omogenizare a sistemului nostru antroponomastic.

La nivelul purtătorilor se observă scăderea diferențelor zonale. Diferențierile nu dispar în totalitate, chiar dacă omogenizarea fondului antroponomastic românesc prinde un contur tot mai clar, diferența maximă scăzând de la 10% la 6,35%.

Diferența socială rămâne relativ mare, preferințe specifice fiecărei categorii sociale manifestându-se pentru ambele perioade studiate.

Fondul de nume religioase caracteristic perioadei de la mijlocul secolului al XVII-lea a înregistrat față de secolul trecut creșteri considerabile. Chiar și în aceste condiții, populația poartă mai mult nume slave.

Principalele nume întâlnite în documentele anilor 1645–1647 (prezentate în anexă) nu prezintă schimbări majore față de perioada de dinaintea anului 1550. În continuare, cei mai mulți bărbați poartă numele de Radu, Stan și Stoica împreună cu derivatele acestora. Restul clasamentului cuprinde aceleași nume, singurul nume nou fiind Vlad. În cazul femeilor observăm o schimbare de „lider”: dacă în perioada anterioară pe primul loc se situa numele Neacșa (derivat de la Neaga), în anii 1645–1647 principalul nume feminin a devenit Maria, urmat de Stanca, Elena și derivatele lor. Numele Elena (împreună cu derivatele) nu figurează printre preferințele majore în perioada anterioară mijlocului secolului al XVI-lea.

Pentru o imagine cât mai completă asupra antroponimiei specifice epocii medievale sunt necesare cercetări similare și pentru celelalte teritorii românești, ca și pentru alte perioade istorice, și sperăm ca studiul nostru să contribuie la acest demers.

Anthroponomy and society in mid 17th century Wallachia

Abstract

The study is based on a sample of 8.855 people with 1.311 names: 8.375 men with 1.178 names and 480 women with 133 names, taken from Wallachian documents from 1645–1647. The sample was analyzed according to sex, social groups and geographic distribution, and the results were compared with those provided by a previous study of Florina Bățăgui for the period before 1550.

Our analysis documented a significant increase in the use of religious names, although the share of names of Slavic origin remained very high. The differences among geographic sub-regions decreased, while the social differences remained significant, and sometimes the preferences and trends of the different social groups diverged. Regarding the augmented preference for religious names, we suppose that it reflects an increased influence of the Orthodox Church in the choice of names, which was part in a larger process of strengthening the grip of the religious institutions on the life of the ‘flock’.

ANEXA

Abrevieri:

N.M. – Nordul Munteniei

N.O. – Nordul Olteniei

S.M. – Sudul Munteniei

S.O. – Sudul Olteniei

B. – Boieri

C. – Cîlceri

Ț. – Țărani

O. – Orășeni

Țg. – Țigani

Principalele nume masculine*

	Total	N.M.	N.O.	S.M.	S.O.	B.	C.	Ț.	O.	Țg.
RADU	407 4,85%	201 4,74%	36 5,29%	71 5,16%	61 4,46%	140 4,76%	23 3,69%	228 5,11%	5 2,21%	7 7%
RADU + derivații	446 5,32%	222 5,24%	36 5,29%	78 5,67%	71 5,19%	148 4,76%	24 3,85%	252 5,65%	5 2,21%	7 7%
STAN	313 3,73%	173 4,08%	25 3,67%	48 3,49%	34 2,48%	74 2,51%	16 2,57%	214 4,79%	5 2,21%	3 3%
STAN + derivații	626 7,47%	331 7,81%	63 9,26%	92 6,69%	84 6,14%	179 6,09%	35 5,62%	391 8,76%	16 7,07%	4 4%
STOICA	224 2,67%	121 2,85%	17 2,5%	29 2,10%	36 2,63%	69 2,34%	11 1,76%	135 3,02%	2 0,88%	5 5%
STOICA + derivații	294 3,51%	152 3,58%	23 3,38%	37 2,69%	53 3,87%	91 3,09%	13 2,09%	179 4,01%	2 0,88%	6 6%
TEMA	217 2,59%	87 2,05%	16 2,35%	38 2,76%	56 4,09%	79 2,68%	6 0,96%	129 2,89%	2 0,88%	1 1%
DRAG										
DUMITRU	196 2,34%	100 2,36%	21 3,08%	27 1,96%	36 2,63%	82 2,79%	8 1,28%	97 2,17%	6 2,65%	2 2%
DUMITRU + derivații	238 2,84%	123 2,90%	22 3,23%	33 2,4%	44 3,22%	114 3,88%	8 1,28%	107 2,39%	6 2,65%	2 2%

DRAGOMIR	174 2,07%	106 2,50%	9 1,32%	28 2,03%	23 1,68%	49 1,66%	9 1,44%	114 2,55%	2 0,88%	– –
VLAD	142 1,69%	79 1,86%	18 2,64%	15 1,09%	15 1,09%	55 1,87%	10 1,60%	73 1,63%	1 0,44%	3 3%
VLAD + derivații	193 2,30%	106 2,50%	18 2,64%	22 1,6%	23 1,68%	78 2,65%	15 2,41%	91 2,04%	4 1,76%	5 5%
OPREA	141 1,68%	85 2,00%	23 3,38%	14 1,01%	10 0,73%	30 1,02%	7 1,12%	97 2,17%	4 1,76%	3 3%
OPREA + derivații	167 1,99%	105 2,47%	24 3,52%	17 1,23%	11 0,80%	35 1,19%	10 1,60%	114 2,55%	4 1,46%	4 4%
TUDOR	133 1,58%	57 1,34%	14 2,05%	27 1,96%	25 1,83%	48 1,63%	16 2,57%	61 1,36%	5 2,21%	2 2%
TUDOR +derivații	163 1,94%	78 1,84%	14 2,05%	30 2,18%	31 2,26%	64 2,17%	18 2,89%	70 1,56%	5 2,21%	3 3%
PĂTRU	127 1,51%	50 1,18%	12 1,76%	15 1,09%	42 3,07%	60 2,04%	7 1,12%	57 1,27%	2 0,88%	1 1%
PĂTRU + derivații	154 1,83%	59 1,39%	15 2,20%	18 1,30%	53 3,87%	74 2,51%	11 1,76%	64 1,43%	3 1,32%	1 1%
NEAGOE	125 1,49%	68 1,60%	11 1,61%	22 1,6%	17 1,24%	48 1,63%	4 0,64%	70 1,56%	2 0,88%	– –
NEAGOE + derivații	251 2,99%	143 3,37%	12 1,76%	41 2,98%	30 2,19%	84 2,86%	8 1,28%	156 3,49%	2 0,88%	2 2%
ION	123 1,46%	73 1,72%	14 2,05%	14 1,01%	15 1,09%	32 1,08%	9 1,44%	75 1,68%	3 1,32%	3 3%
ION + derivații	404 4,82%	220 5,19%	22 3,23%	75 5,45%	54 3,95%	127 4,32%	32 5,14%	218 4,88%	18 7,96%	6 6%

* Sunt cuprinse numele care reprezintă peste 1% din totalul purtătorilor.

GHEORGHE	111 1,32%	71 1,67%	7 1,02%	12 0,87%	17 1,24%	54 1,83%	19 3,05%	32 0,71%	5 2,21%	1 1%
GHEORGH E + derivații	228 2,72%	131 3,09%	17 2,5%	21 1,52%	44 3,22%	103 3,50%	24 3,85%	91 2,04%	8 3,53%	2 2%
NICOLAE	111 1,32%	53 1,25%	9 1,32%	17 1,23%	24 1,75%	73 2,48%	8 1,28%	22 0,49%	6 2,65%	2 2%
NICOLAE + derivații	126 1,50%	59 1,39%	10 1,47%	21 1,52%	28 2,04%	82 2,79%	8 1,28%	27 0,60%	7 3,09%	2 2%
MANEA	105 1,25%	67 1,58%	3 0,44%	17 1,23%	14 1,02%	19 0,64%	5 0,80%	80 1,79%	1 0,44%	– –
BADEA	103 1,22%	65 1,53%	3 0,44%	14 1,01%	12 0,87%	38 1,29%	8 1,28%	54 1,21%	2 0,88%	1 1%
BADEA + derivații	122 1,45%	78 1,84%	3 0,44%	18 1,30%	12 0,87%	39 1,32%	10 1,60%	69 1,54%	3 1,32%	1 1%
MIHAIL	85 1,01%	48 1,13%	7 1,02%	10 0,42%	12 0,87%	43 1,46%	10 1,60%	27 0,60%	4 1,76%	1 1%
MIHAIL + derivații	186 2,22%	97 2,29%	13 1,91%	32 2,32%	26 1,90%	97 3,30%	13 2,09%	66 1,47%	8 3,53%	2 2%

Principalele nume feminine**

	Total	N.M.	N.O.	S.M.	S.O.	B.	C.	T.	O.	Tg.
MARIA	35 7,29%	20 7,75%	1 4,16%	6 8,45%	5 8,47%	23 9,70%	–	8 4,79%	1 5,55%	3 5,17%
MARIA + derivații	47 9,79%	28 10,8%	1 4,16%	7 9,85%	7 11,8%	29 12,2%	–	11 6,58%	3 16,6%	4 6,89%

** Sunt cuprinse numele care reprezintă împreună cu derivatele peste 3% din totalul purtătoarelor.

NEAGA	15 3,12%	9 3,48%	1 4,16%	3 4,22%	1 1,69%	7 2,95%	–	4 2,39%	1 5,55%	3 5,17%
NEAGA + derivații (Neacșa)	46 9,58%	26 10%	2 8,33%	10 14%	3 5,08%	26 10%	–	11 6,58%	2 11,1%	7 12%
STANCA	26 5,41%	15 5,81%	–	4 5,63%	4 6,77%	11 4,64%	–	11 6,58%	–	4 6,89%
STANCA + derivații	49 10%	17 6,58%	2 8,33%	6 8,45%	4 6,77%	20 8,43%	–	18 10,7%	3 16,6%	8 13,7%
ELENA, ILINCA	21 4,37%	12 4,65%	–	2 2,81%	3 5,08%	19 8,01%	–	1 0,59%	–	1 1,72%
ELENA + derivații	23 4,79%	14 5,42%	–	2 2,81%	3 5,08%	19 8,01%	–	3 1,79%	–	1 1,42%
VOICA	18 3,75%	11 4,26%	2 8,33%	1 1,40%	–	8 3,37%	–	7 4,19%	–	3 5,17%
VOICA + derivații	19 3,95%	11 4,26%	2 8,33%	2 2,81%	–	9 3,79%	–	7 4,19%	–	3 5,17%
MUȘA	18 3,75%	10 3,87%	1 4,16%	3 4,22%	2 3,38%	7 2,95%	–	8 4,79%	3 16,6%	–
DOBRA	16 3,33%	12 4,65%	–	1 1,40%	–	6 2,53%	–	8 4,79%	1 5,55%	1 1,72%
DOBRA + derivații	18 3,75%	13 5,03%	–	2 2,81%	–	7 2,95%	–	9 5,38%	1 5,55%	1 1,72%
ANA	6 1,25%	3 1,16%	1 4,16%	1 1,40%	–	3 1,26%	–	3 1,79%	–	–
ANA + derivații	25 5,20%	11 4,26%	2 8,33%	6 8,45%	5 8,47%	14 5,90%	–	7 4,19%	–	4 6,89%